

stiva. Ušla su četiri vojnika. Tražili su mu oružje a kada im je on rekao da nema, udarili su ga kundakom. Udarili su i Sultanu i Krstivu, a potom su im naredili da uđu u jednu sobu. U toj sobi su zapalili dva jorgana. Zaključali su ih, rekavši im da će doći po njih za sat vremena. Sultana i Krstiva su pobile kroz prozor a Milosav je ostao. Od tada mu se gubi svaki trag. Žene su otišle kod Radomira, ali se Sultana ubrzo predomisli i krenula kući, gde je ostao Milosav. I njoj se od tada gubi svaki trag. U strahu od albanskih vojnika Radomir se sakrio u potkrovlje kuće, a Aleksandra i Krstiva su ostale u prizemlju. Ubrzo su se pojavili vojnici, prošli su pored žena i zaputili se u potkrovlje. Čim je videla da idu ka Radomiru, Aleksandra je potrčala za njima. Krstiva je čula jauke i vrisku a potom tri pucnja. Krstiva je pobjegla u njivu. Odatle je videla da su kuće Milosava i Radomira zapaljane.

Nakon četiri meseca, 23.10.1998. godine, delovi odeće i neke lične stvari Milosava, Radomira, Sultane i Lene pronađeni su u blizini benzinske pumpe u selu Rudnik/Runik. Njihova tela još uvek nisu pronađena. Na listi nestalih lica MKCK, Milosav je registrovan pod brojem YUK-050087-01, Aleksandra YUK-050087-03, Sultana YUK-050087-02 i Radomir BLG-803510-01.

Izvori: izjava B.Š, FHP-32424; izjava L.H, FHP-18987; izjava D.V, FHP-18994; izjava N.Š, FHP-18995; izjava V.Š, FHP-18312; izjava R.Š, FHP-18996; izjava S.Š, FHP-17560; Radivoje Šmigić, *Šmigići*, Reprek, 2007, FHP-16352; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Čedo (Jovan) Kandić

(11.03.1943, Srbin iz Kotora/Kotorr, opština Srbica/Skënderaj, varilac u preduzeću *Termoelektro*, neoženjen)

U Kotoru/Kotorr je živelo ukupno pet srpskih porodica. Čedo je živio sa maćehom Angelinom. Često ih je obilazio Čedin brat Radoslav, koji je bio policajac. Pre 13. juna 1998. godine, svi Srbi osim Čede, njegove maćehe Angeline, njihove rođake Mlleve Krstić, napustili su selo. U subotu, **13.06.1998.** godine, oko 11:00 časova, Čedo i Angelina su bili u kući kada su se iz kuće parkirala tri vozila. Sedmorica pripad-

nika OVK [imena trojice poznata FHP-u] ušla su u kuću; pretresli su sve prostorije, tražeći oružje. Nisu našli oružje. Otišli su, ostavljajući vozila. Posle dva sata vratili su se i naredili Čedi da pođe sa njima. Rekli su Angelini da će ga vratiti nakon što da izjavu. Dok su odvodili Čedu iz sela [**Kotore/Kotorr**], dvojica komšija Albanaca su pitali vojnike OVK zbog čega ga vode. Dobili su isti odgovor – da će ga vratiti kad ga ispita. Porodica je kasnije saznala da je Čedo odveden u zatvor OVK u Likovcu/Likoc. Čedo se još uvek nalazi na listi nestalih lica MKCK pod oznakom YUK-050015-01.

Izvori: izjava V.K, FHP-6279; izjava A.K, FHP-18988; izjava D.P, FHP-18992; izjava R.K, FHP-18993; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Naser (Hajriz) Lani

(28.02.1958, Albanac iz Lauše/Llaushë, opština Srbica/Skënderaj, auto-električar, pripadnik OVK)

Naser je jedno vreme radio u saobraćajnom preduzeću *Kosovotrans*, a kasnije se zaposlio u *Feroniklu* u Glogovcu/Glogoc. Devedesetih godina učestvovao je u demonstracijama protiv srpske vlasti. Pristupio je OVK 1998. godine. Ranjen je **15.06.1998.** godine u **Lauši/Llaushë**, u borbama sa srpskim snagama. Saborci su ga preneli u bolnicu u Likovcu/Likoc, gde je 27.06.1998. godine podlegao povredama. Sahranjen je prvo u Lauši/Llaushë. Posle rata, 22.08.1999. godine, porodica je Naserove posmrtno ostatke prenela na Groblje palih boraca i žrtava rata u Poljancu/Polac.

Izvori: SHFĐUČK, *Feniksët...7*, 205-208; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092.

Živojin (Milan) Milić

(1.12.1930, Srbin iz Sibovca/Siboc, opština Obilić/Obiliq)

Živojin je ujutru **17.06.1998.** godine krenuo u Sibovac/Siboc [Obilić/Obiliq] da obiđe kuću i nahrani stoku. Na povratku u Obilić/Obiliq, gde se privremeno sklonio, iz autobusa su ga izveli pripadnici OVK. Sutradan, 18.07.1998. godine, njegovo telo je nađeno pored puta Kosovska Mitrovica/Mitrovicë – Srbica/Skënderaj, kod sela **Trnavce/Tër-**